

Zaaknummer 2013-W1044 B

10 maart 2014

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de nieuwe Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

[naam],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mevrouw mr. C.E.J.M. Heerkens Thijssen.

1. De procedure

Op 20 november 2013 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, advies uitgebracht inzake de klacht van klager tegen aangeklaagde wijlen [aangeklaagde]. De KLAC heeft de bisschop van het bisdom Haarlem-Amsterdam geadviseerd de klacht niet gegrond te verklaren.

Mevrouw mr. C.E.J.M. Heerkens Thijssen heeft op 28 november 2013 (ingekomen op 29 november 2013) namens klager een bezwaarschrift ingediend tegen het advies van de KLAC van 20 november 2013.

Bij schrijven van 10 december 2013 (ingekomen op 11 december 2013) heeft [naam], vice-kanselier van het bisdom Haarlem-Amsterdam op het bezwaar gereageerd.

Op 31 januari 2014 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

Klager stelt zich op het standpunt dat er algemene beginselen van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht zijn genomen.

Daartoe is – kort weergegeven – aangevoerd dat de omschrijving van de klacht onder punt 2.1 van het advies van de KLAC van 20 november 2013 niet overeenkomt met de omschrijving van zijn klacht in het klaagschrift. In het advies wordt als klacht omschreven dat klager ongewild toeschouwer is geweest van een heftige zoen- en vrijpartij tussen zijn moeder en aangeklaagde. Er had moeten staan dat klager ongewild toeschouwer heeft moeten zijn van een heftige zoen- en vrijpartij tussen zijn moeder en aangeklaagde.

Voorts zijn in het advies essentiële elementen uit de klacht – het gebruik van klager dat hij elke dag als hij thuiskwam door het voorraam van het huis naar binnen gluurde via de salon in de huiskamer en dat aangeklaagde en klagers moeder in de salon zodanig opgesteld zaten dat je er niet omheen kon – niet opgenomen.

Gelet op de inhoud van het klachtdossier en de door de KLAC gegeven motivering had de KLAC in redelijkheid niet tot het gegeven advies kunnen komen. De klacht van klager is te kwalificeren als seksueel misbruik.

3. De beoordeling

Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de Procedure kan tegen een advies van de KLAC door de klager schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer stelt voorop dat de toetsing in een bezwaarprocedure geen integrale herbeoordeling is van de overwegingen die tot het advies hebben geleid. Deze toetsing kan slechts marginaal zijn. Getoetst wordt of het advies van de KLAC tot stand gekomen is in strijd met een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling.

De bijzondere kamer stelt allereerst vast dat de feiten waarover de KLAC heeft geoordeeld overeenkomen met hetgeen klager in zijn klaagschrift als klacht heeft omschreven. In het advies van 20 november 2013 staat onder punt 4.2 als uitgangspunt van haar beoordeling namelijk vermeld *“Klager heeft gesteld dat hij toeschouwer heeft moeten zijn van een hevige vrijpartij tussen zijn moeder en aangeklaagde”*

De KLAC heeft voorts onder punt 4.2 geoordeeld dat klager geen toeschouwer heeft moeten zijn van de seksuele handelingen. Niet is immers gebleken dat aangeklaagde en (klagers) moeder klager bewust hebben blootgesteld aan het toe moeten zien van hun vrijpartij dan wel klager daartoe hebben gedwongen. Klager heeft verklaard dat hij bij uitzondering vroeger thuis kwam van school en daarmee bij toeval getuige was van de vrijpartij.

De bijzondere kamer is van oordeel dat de KLAC, gezien de hiervoor omschreven feitelijke situatie dat klager vroeger dan normaal thuis kwam, in redelijkheid tot haar oordeel heeft kunnen komen dat de feiten niet konden worden gekwalificeerd als seksueel misbruik, nu er van dwang als bedoeld in artikel 1.3 van de Procedure geen sprake is geweest.

De bijzondere kamer is voorts van oordeel dat de KLAC in haar advies van 20 november 2013 onder punt 4.2 voldoende heeft gemotiveerd hoe zij tot haar oordeel is gekomen. Van schending van een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling is geen sprake.

De bijzondere kamer zal, gelet op het vorenstaande, het bezwaar dan ook niet gegrond verklaren.

3. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 10 maart 2014 door mr. T.F.A.M. Hoogenboom, voorzitter, mr. G.A.M. Stevens en mr. H.J. Schepen, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.